

gjort alt, hvad der kan gøres, for at dette interessante historiske Mindesmærke nede paa Stevns Klint kan blive bevaret, helst saaledes, at det kommer ind under Staten.

Der har ligeledes paa Foranledning af Forhandlinger, som ere førte indenfor Finanslovkommissionen, været holdt et Samraad om Universitetets Forfatningsforhold. Vi have indenfor Finanslovkommissionen sammenlignet den Virksomhed, som Lærerne ved Universitetet, Polyteknisk Læreanstalt og Landbohøjskolen udfolde, og det har vist sig, at Professorerne ved de to sidstnævnte Anstalter have et betydeligt større Arbejde med at holde Forelæsning end Professorerne ved Universitetet. Nu skal jeg villig indrømme, at Universitetsprofessorerne ikke alene ere eller skulle være Lærere, men at de ogsaa skulle dyrke deres Videnskab og følge med paa dens Omraader. Alligevel tror jeg, at det vil være heldigt, om Undervisningen ved Universitetet kunde blive saaledes, at Professorerne i højere Grad end hidtil bleve Lærere. Forholdet er vistnok det, at Studenterne for en meget stor Del maa henvende sig til private Manuduktører for at faa den Undervisning, som er nødvendig, for at de kunne bestaa deres Eksaminer. Andre Steder, f. Eks. i Tyskland, tror jeg, at Universitetsprofessorer i langt større Udstrækning end i København ere virkelige Lærere for deres Elever. Nu er det naturligvis et Forhold, som vanskeligt kan ændres. Universitetet er en Stat i Staten, det er delvis selvejende og raader over meget store Kapitaler, og hvad der mangler, maa tilskydes af Statskassen. Jeg tror, at Universitetets Styrelse er meget gammeldags. Den Omstændighed, at der hvert Aar udnævnes en Rektor, som kun fungerer et Aar, til at staa i Spidsen for Universitetet, er sikkert ikke heldig. Ret hyppigt træffer det sig vist, at den, som bliver valgt til Rektor, om han end maaske er en stor Videnskabsmand, er en meget upraktisk Mand. En Regeringstid paa et Aar er meget kort, det vil mange Gange betyde, at den vedkommende, naar han først er ved at komme ind i Forholdet, skal forlade denne Plads og overlade den til en anden. Alle disse Forhold burde sikkert tages under Overvejelse, og det vilde, forekommer det mig, være rigtigt, om Folk, der havde Kendskab til disse Forhold, fik dem til Under søgelse og muligt kunde fremsætte Forslag om en Ændring.

Der er fra Universitetets Side gennem flere Aar rettet Henvendelse til Lovgivnings-

magten om en ny Lønningslov for Universitetslærere, og der er ikke det mindste at sige til dette Krav, det er rimeligt og vel begrundet. Naar en Universitetsprofessor begynder med en Løn paa 3,200 Kr., maa man indrømme, at det er en meget lav Løn at byde en saadan Lærer. Det er jo ikke unge Mennesker, der blive Universitetsprofessorer, men Folk, som ere rykkede temmelig langt frem i Aarene, og mange af dem have en lang videnskabelig Uddannelse bag sig. Vi have i Aar et Forslag om en Mand ved Polyteknisk Læreanstalt, Docent Petersen, der skal ansættes som Professor og have denne Løn af 3,200 Kr. Naar man gaar hertil, er det maaske, fordi Udlandet har faaet Kig paa denne fremragende Videnskabsmand, og der er fra Udlandets Universiteter sikkert kommet langt bedre Tilbud end det, som man nu kan byde ham. Og man har derfor for at bevare denne Mand for dansk Videnskab som Lærer ved Polyteknisk Læreanstalt bestemt sig til at ansætte ham som Professor. Jeg anfører dette, fordi det er et Vidnesbyrd om, at det er et velbegrundet Krav, at der gives en ny Lønningslov for Universitetslærerne. Men inden man gaar til at give dette Vaaben fra sig, om jeg saa maa sige, maa man, mener jeg, benytte Lejligheden til at gøre Forandring i Forholdene ved Universitetet. Vi havde i Finansudvalget for et Par Aar siden et Eksempel, idet en anset Lærer og Videnskabsmand henvendte sig til os i Finansudvalget og fremstillede sine Kaar, og det viste sig da, at denne Mand, der var Docent, levede under de fattigste og mest trykkende Kaar, som næsten tænkes kunde, saa at han ligefrem befandt sig i økonomisk Nød. Som sagt, det Krav, som har været fremme, er velbegrundet, men jeg mener, at det ikke bør imødekommes, uden at der samtidig gøres en Forandring i Forholdene i det hele ved Universitetet.

Der er fra Ministeriets Side foreslaaet, at Eksamenskendelserne skulle forhøjes saaledes, at de, der indstille sig til Mellemskoleeksamen, skulle betale 3 Kr., de, der indstille sig til Realeksamen, Pigeskoleeksamen og almindelig Forberedelseseksamen, 5 Kr. og til Eksamen Artium 8 Kr. Men fra Socialdemokratiets Side have vi ikke villet gaa med hertil. Det kan godt være, at dette Krav er rimeligt og kan begrundes, men jeg synes, at vi i Øjeblikket have en tilstrækkelig Overflod af Skattelove til Behandling i Folketinget, og dette er jo en Slags Skat, ved hvilken Statskassen skal skaffe sig forøgede Indtægter. Med Hensyn